

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus, gemeente door de heilige Geest

Afgelopen week hadden we hier een dominee uit Jeruzalem op bezoek. [dia1]

Hij heeft ons verteld over zijn werk in Israël. Als Jood die in Jezus Messias gelooft, probeert hij met veel passie, en gedreven, zijn volksgenoten ervan te overtuigen dat Jezus ook hun Redder en Verlosser is.

Maar wat is het pijnlijk te zien hoe moeizaam dat gaat – het lijkt werkelijk ploegen op rotsen. Pijnlijk ook dat juist de volksgenoten van onze Heer, want Jezus is een Jood!, Hem verwerpen.

Toch blijft ds Simon evangeliseren. Want er is de bijbelse belofte (Romeinen 11:25/26) [dia2] *een goddelijk geheim: slechts een deel van Israël werd onbuigzaam, en dat alleen tot het moment dat alle heidenen zijn toegetreten. Dan zal heel Israël worden gered...*

Over deze tekst is theologisch veel te zeggen, en ik hoop dat nog een keer in een andere preek te doen. Wat duidelijk is, is dat er ook voor de Joden nog steeds een belofte geldt.

En daarom is het terecht dat ds Simon zich inspant zijn volksgenoten het evangelie voor te houden, en daarom is het goed dat wij als heidenen hem daarin steunen.

Oei, nou noem ik onszelf zomaar [dia3] *heidenen*. Dat klinkt niet zo vriendelijk – heiden. Dan hoor je voor je gevoel bij de goddelozen – en dat is toch niet zo?!

Maar in de bijbel lees je regelmatig dat niet-Joden heidenen worden genoemd. Je ziet dat in die tekst die ik net uit Romeinen aanhaalde. En ook in het Efeziërs 3.

Wat verder opvalt is dat in beide gedeelten sprake is van een goddelijk geheim, [dia4] een mysterie.

In Efeziërs 3 zegt Paulus dat hem in een openbaring het mysterie is onthuld.

Op de een of andere manier is hem duidelijk geworden wat de boodschap van God is.

Gedacht wordt dat hem dat gebeurd is toen hij op weg was naar Damascus om christenen gevangen te nemen, en toen hij plotseling [dia5] fel licht zag en de stem van de uit de dood opgestane Heer Jezus hoorde. Die hem vroeg: *Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?*

(Even tussen haakjes: zie je hoe mooi hier de vereenzelviging van Jezus met zijn gemeente is: Paulus jaagt op christenen, en Jezus vraagt: waarom vervolg je Mij?!)

Het [dia6] mysterie blijft dus geen mysterie, het wordt onthuld, de inhoud wordt bekend gemaakt. Paulus zegt dat hij erover heeft geschreven, en dat de lezers/hoorders van de brief zelf een beeld kunnen vormen van zijn inzicht in het mysterie van Christus.

Dat hij er over heeft geschreven klopt, want in 1:9,10 gaat het erover, en in feite ook al in 2:14v.

Dat ze het na kunnen trekken, is ook veelzeggend. Want heel wat anders dan de in die tijd bekende mysteriegodsdiensten van de volken om Israël heen. Dat waren religies waar een heleboel mist en vaagheid om heen hing. Religie waar je niks zeker wist, en altijd maar moest afwachten wat de grillen en grollen van de godheid waren etc.

Nee, dan is het hier heel anders: bij God weet je heel goed waar je aan toe bent!

Ok, vroeger, bij de vorige generatie, was het omhuld, onduidelijk.

Maar nu niet meer! Nu is het door de heilige Geest bekend gemaakt aan apostelen en profeten.

En wat is dan de inhoud van het mysterie?

Dat staat in vers 6: [dia7] *de heidenen delen door Jezus Christus in de erfenis en maken deel uit van hetzelfde lichaam en hebben deel aan de belofte op grond van het evangelie.*

Misschien ben je nu wel een beetje teleurgesteld of verbaasd: Nou ja, is dat alles?! Is dat de onthulling van een *mysterie*?!

Toch wel.

Het is echt een nieuwe fase in de geschiedenis die God met zijn volk gaat.

Vergeet niet, dat tot dat moment het volk van God bestaat uit de Joden, uit de *lijfelijke* nakomelingen van [dia8] Abraham en Jakob.

In de beleving van de Joden was dat doorslaggevend: of je *etnisch* tot hun volk behoorde.

Goed, daar waren uitzonderingen op mogelijk. Het was mogelijk om als niet-Jood wel-Jood te

worden, maar dan moest je inderdaad *Jood* worden, inclusief besnijdenis en alles wat erbij hoort.

En natuurlijk kenden zij die belofte die de Here aan Abraham had gedaan, dat in hem alle volken gezegend zouden zijn. Maar dat zou je nog zo kunnen opvatten dat iedereen inderdaad ook ingevoegd moest worden in Abraham, dus moeten gaan behoren bij het volk dat uit hem is voortgekomen.

Aan de apostelen en profeten is nu duidelijk geworden dat dat niet meer nodig is.

Dat je geen *Jood* hoeft te worden om bij het volk van God te horen.

Dat je niet in de eerste Abraham, maar in de tweede, in Christus Jezus ingevoegd moet worden en dat er in Hem toegang is voor iedereen, van welke afkomst ook.

Misschien begrijp je dat dit voor de Joden wel even wennen is, iets compleet nieuws.

Heel lang zijn er dan ook nog Joden geweest die zich hiertegen verzetten, die vonden dat je toch echt wel *Jood* moest worden (inclusief besnijdenis). Judaïsten worden zij genoemd. En Paulus en de andere apostelen hebben veel tegenwerking van hen gehad.

Duidelijk is dat er dus zelfs voor *heidenen* redding is.

→ Daar heb je dat woord heidenen weer.

Misschien begrijp je nu dat je het moet verstaan vanuit het blikveld van de Joden.

Voor Joden zijn alle niet-Joden heidenen.

Overigens staat er in het Grieks een woordje dat je ook kan vertalen met *volkeren*.

Vanuit het perspectief van het Joodse volk is het een heel grote bijzonderheid, een complete verrassing, echt een raadsel, dat God niet meer alleen de etnische Joden als zijn volk beschouwt, de lijfelijke nakomelingen van Abraham. Maar voortaan iedereen, uit welk volk dan ook maar, iedereen die door de heilige Geest zegt: *Jezus is Heer*.

Dat betekent voor ons, heidenen (voor zover we behoren bij de niet-Joodse volkeren) iets geweldigs: ook wij horen nu bij het volk van God, delen in de erfenis, delen in de belofte.

Het is geweldig nieuws dat na Pinksteren de kring steeds breder is getrokken – net als wanneer je [dia9] een steen in een vijver gooit – de cirkels worden steeds wijder. Zoals in Handelingen 1 als opdracht van onze Heer Jezus staat: wees mijn getuige eerst Jeruzalem, daarna in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.

→ [dia10] Na Pinksteren is er zelfs voor mensen in Emmen hoop!

Hoe bijzonder is het dat je door je geloof in Jezus Christus deel mag gaan uitmaken van dat oude Godsvolk. Echt heel bijzonder, dat je wordt opgenomen in de kring van al die heiligen die je uit de bijbel kent en die je zijn voorgegaan in geloof. Heel bijzonder, dat je in dezelfde lijn mag staan als Abraham en Mozes en David en Jesaja. Een lange rij van gelovigen – je mag er tussen gaan staan en je deel ontvangen. Dat is echt geweldig. Helemaal niet vanzelfsprekend, juist een heel groot wonder!

Inderdaad: niet vanzelfsprekend. Niet iets waar je recht op hebt.

Dat laat Paulus ook zien.

Wij kijken – denk ik – wel een beetje [dia11] tegen Paulus op, als een belangrijke apostel, een grote dienstknecht van God, een man van postuur en allure.

Paulus beleeft dat zelf anders. Hij weet zichzelf de minste van alle heiligen. Op andere plaatsen schrijft hij dat ook, en dan is het vooral zijn rol als christenvervolger die hem zo bescheiden maakt.

Hier zegt hij dat hij zonder dat hij het wilde of van plan was, werd ingeschakeld voor de evangelieverkondiging: het gebeurde door Gods kracht die in hem werkt. God is hem te sterk geworden.

Zo heeft Paulus een heel belangrijke taak gekregen – en dat beseft hij ook, hij loopt daar niet voor weg. Maar het is niet op grond van verdienste dat hij die taak gekregen heeft, het is alleen maar genade.

En wat een prachtige taak: de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus bekend maken en voor allen in het licht stellen.

Paulus mag met eigen ogen zien en er zijn bijdrage aan leveren, dat door de Geest het evangelie van de bevrijding in Christus voor alle mensen over de hele wereld werkelijkheid wordt. [dia12]

Wat moet het een *eyeopener*, en tegelijk fantastisch zijn geweest voor die Joodse apostelen om te ontdekken dat Gods Geest een kracht is die niet langer gebonden blijft aan taal, cultuur of landsgrenzen, maar wereldwijd mensen tot geloof brengt in Jezus Christus. Een wonder van genade dat Romeinen, Grieken, Turken, Nederlanders, ja zelfs Emmenaren ingelijfd worden in het volk van God, in het lichaam van Christus.

Ik weet niet of het u opgevallen is, maar ook in Efeziërs 3 gaat het inderdaad over het *lichaam* (vers 6).

Trouwens, al eerder (eind hoofdstuk 1) werd het genoemd. Het gaat daar over de Here Jezus en zijn macht en majesteit. En dan wordt gezegd dat God de Vader [dia13] *...alles aan zijn (Jezus) voeten heeft gelegd en Hem als Hoofd over alles heeft aangesteld, voor de kerk, die zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult.*

De kerk is het lichaam van Christus. En wij heidenen zijn daar deel van uit gaan maken.

In alle talen en naties en kleuren, in landen over de hele wereld wordt de kerk zichtbaar.

En door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen (vers 10).

Dat wil zeggen dat ook bovenmenselijke krachten of demonen die God vijandig zijn tot hun verbijstering ontdekken dat hun macht afbrokkelt en dat steeds meer mensen gaan geloven in Jezus als hun Heer en Heiland. Mensen die vroeger afgoden dienden, nemen nu deel aan het heilig avondmaal, en behoren tot het lichaam van Christus.

Zij zijn niet langer vreemdelingen en bijwoners maar burgers van het Koninkrijk van God geworden, huisgenoten, geen heidenen maar heiligen!

Dit is de laatste preek in een kleine serie voor het gemeenteproject [dia14] 'Vieren dat we samen kerk zijn'.

Daarbij is gebruik gemaakt van het voorbeeld van een puzzel. [dia15.1]

Herinner je die keer nog dat je een puzzelstukje kreeg? Wie heeft 'm nog?

Weet je nog wat het betekent?

[dia15.2] Ik ben uniek – zoals ik is er maar één.

En [dia15.3] ik ben nodig – ze kunnen mij niet missen, zonder mij is het niet compleet.

Zo is het: ik ben niet alleen, nee we zijn *samen* kerk.

En met wat ik kan en niet kan, wat ik heb en niet heb hoor ik erbij, ben ik nodig.

Dat is heel concreet als je naar de eigen plaatselijke gemeente kijkt, wij hier in Emmen.

Samen zijn we lichaam van Jezus Christus. Samen mogen we delen in Hem (avondmaal!) en in elkaar (onderlinge gemeenschap). En dat is goed. Dat is mooi. Iets om heel blij en dankbaar voor te zijn. Iets om echt te vieren!

En vanmiddag ontdek je dat het zelfs nog verder gaat. Niet alleen wij hier in Emmen. Niet alleen in Nederland. Nee over heel de wereld, ja zelfs door alle tijden heen, zijn we in geloof aan elkaar verbonden. *Samen met alle heiligen!*

[dia16] En daar staan je dan.

U, jij, ik, als klein onderdeelje, klein puzzelstukje van dat grote geheel, die mooie puzzel die het lichaam van Christus is.

Maar zo bijzonder, zo geweldig: dat je bent opgenomen in het grote volk van God.

Dat je deel mag uitmaken van die enorme hoeveelheid kinderen van de Here die overal verspreid over deze aarde leven, of die ons al in geloof zijn voorgegaan naar de hemel.

Dat je mag gaan staan, ingevoegd worden in de lange stoet, die immense rij pelgrims die onderweg is naar het Godsrijk.

En die gaand, onderweg, de wereld in, hun mond niet kunnen houden, maar vol zijn van het wonder dat hen is overkomen. Die getuigen zijn van de macht die hemel en aarde omspant, getuigen van Hem die zijn lichaam en bloed gegeven heeft. Die redt. En die Redder is van iedereen die Hem gelooft en voor Hem op de knieën gaat.

Wat een wonder – opgenomen zijn in het lichaam van Jezus Christus, deel van Hem uitmaken. Hij die maakt dat we mogen staan voor God en vrij naar Hem toe mogen gaan. Jezus heeft de weg gebaad, de toegang tot God is vrij, niets staat er meer in de weg...

Dat kun je toch alleen maar *vieren*?!

Daarom: vier! Ga! Eet! Drink! Getuig! Vier! Ga! Eet! Drink! Getuig! Vier!....

Amen